

heel Nederland dat Wisse op de eerstvolgende vergadering van de classis Utrecht van de Chr. Geref. Kerk over 'gewichtige kerkelijke aangelegenheden' wilde spreken.⁸⁵ Aan dit alles ging overleg met de christelijk-gereformeerde predikanten J.W. Geels en J.J. van der Schuit vooraf. Wisse kende Geels niet persoonlijk, maar deze had geestelijk veel aan hem te danken en zocht zelf contact. Met Van der Schuit had Wisse gedurende beider predikantsjaren in Kampen (respectievelijk 1907-1914 en 1909-1912) al eerder meermalen gesproken.⁸⁶

Speciaal om Wisses verzoek te behandelen kwam de classis Utrecht van de Chr. Geref. Kerk reeds op 13 december bij elkaar, in plaats van in april 1921. De belangstelling voor deze vergadering was overweldigend. Met algemene stemmen werd Wisse beroepbaar verklaard in de Chr. Geref. Kerk. In een interview met de *NRC* wilde Wisse over deze vergadering weinig meer kwijt dan dat het 'wederzijds heel best' was geweest.⁸⁷ Veel uitvoeriger was Van der Schuit in *De Wekker*, waarin hij verslag deed van de classisvergadering in de vorm van een open brief aan ds. J. Wisse Czn., een van de twee predikanten die in 1892 niet met de Vereniging was meegegaan. 'De zoon van uw broer', zo zette Van der Schuit de toon, kwam zich scharen onder de banieren die zijn oom in de kerkelijke strijd zo lang en zo fier had opgeheven. De neef benadrukte op de classis dat hij 'voor het oog der massa' geen schrede voorwaarts deed door christelijk gereformeerd te worden. Alleen de 'ombuiging' in zijn zielsovertuiging van Godswege had hem zover gebracht. Overeenkomstig een uitspraak van de synode van 1913 werd Wisse speciaal bevraagd op zijn verhouding tot de neogereformeerde leer en hoe hij ertoe gekomen was zich aan te melden bij de Chr. Geref. Kerk, waarop hij antwoordde met dezelfde argumenten als in zijn brief aan de gereformeerde classis.⁸⁸

Wisses overkomst, en vooral de manier waarop die plaatsvond, was onder christelijke gereformeerden niet geheel onomstreden. Bouwman meldde dat 'een der uitnemendste mannen' uit de Chr. Geref. Kerk hem had verzekerd dat zeer velen in zijn kerkverband de manier waarop Wisse optrad afkeurden.⁸⁹ Maar over het algemeen was Wisse meer dan welkom in de Chr. Geref. Kerk. Reeds op 16 december had Wisse een beroep van de gemeente te Arnhem op zak. Later volgden beroepen van de kerken van Zierikzee, Noordeloos, Doesburg, Maassluis, Hoogeveen en 's Gravendeel. Eind januari nam hij het beroep van de gemeente van Arnhem aan en deed er in maart intrede.⁹⁰ Gedurende januari en februari ging Wisse echter gewoon door met zijn tournee. Zo deed hij ook Zierikzee aan, bij welke gelegenheid de plaatselijke predikant, oom Wisse, hem persoonlijk naar het spreekgestoelte leidde. Na Wisses

⁸⁵ *De Standaard* 2 december 1920; *De Rotterdammer* 3 december 1920.

⁸⁶ De Rijke Wisse, 43, 47; Wisse, *Memoires*, 94; Van der Schuit in *De Wekker* 3 september 1948 t.g.v. Wisses 50-jarig ambtsjubileum. Ten onrechte schrijft J. Gardenier dat er 'pas' na enkele weken besprekingen met chr. geref. predikanten op gang kwamen. *Zijn naam moet eeuwig eer ontvangen* (Driebergen 1981) 17. Zie voor Geels (1880-1950): *GUV* IV, 195v. Over Van der Schuit (1882-1968): G. van Dolderen, *Die u het Woord Gods verkondigd hebben. Kanttekeningen bij het leven en sterven van ds. J.J. Jongeleen, prof. L.H. van der Meiden en prof. J.J. van der Schuit* (Alphen aan den Rijn 1979) 65-101.

⁸⁷ *NRC* 17 december 1920, Obl. A 2.

⁸⁸ *De Wekker* 17 december 1920. Over Wisse (1843-1921): *GUV* II, 376-378.

⁸⁹ *De Bazuin* 26 februari 1921.

⁹⁰ Vgl. J. Lueks e.a. (red.), *In het voetspoor gebleven. 1893 – chr. geref. kerk Arnhem – 1993*, 37.